

Barcelona, 8 de maig de 1949 UB Col. C/0290C1

Estimat fill: Anir varem selue ^{la nostra car-}ta del dia 3, que deixa establerta una magnífica marca de velocitat. No passa pas el mateix amb les que nosaltres us adreçem, puix ni així fos, tots els retrets que in for serien balders.

Jo esperava una carta explicant-me el desenvolupament - o bé el curs -, de l'afar Verdals, i també detalls del nou invent, que em prometies com a resposta a la carta que de nosaltres esperaves rebre. Com que aquesta carta va ésser enviada, i després una altra i no fer referència a cap dels dos, he de creure que s'han retardat molt, o bé s'han perdut, com aquesta ^(darrera) que seria desobediència si no rec que es donin qualsevol camí de perdre's dues cartes seguides. La correspondència aèria pot portar aquestes sorpreses, de la mateixa manera que porta la de transportar una carta de Mèxic a Barcelona, més ràpidament que no en rebem de Cadix ^{de La Coruña}.

Per molta i feixuga que sigui la meua feina - que deu me conservar, i tant ^{mateix!} ~~tant~~ - i per bé que en algunes ocasions la feina em fa de d'èsser més diligent amb nosaltres, no deixo de contestar-us cap carta, i admet d'adreçar-us en algun d'excusades, per empenyar les que no rebem d'ore endavant em posa la obligació d'escrivir-us una vegada a la setmana; quan no puja estenuament, davant d'una postal, almenys, i així valen que ni alguna setmana no arribi la nostra missiva, es per algun error aliè en absolut a la nostra voluntat.

De totes maneres voldria repetir la part de les meues dues darreres lletres, les dutes de les quals són, primer d'abril, una, i 28 d'abril l'altra.

Oru que ja entem tant a tant -; empatats a remy!
 parro a altres coses.

Pel que em expliquen, temem que en Raimón us des-
 valorarà la veu! Es veu que es un extremadament. Es-
 perem veure'n fatos recent, tant vegades promeses, per
 a fer-nos còncoc de la seva creixença, en comparació
 amb la que tenim. La danera de les quals es aquella
 que "encala un piano". Si t'és difícil transmetre'n copies
 agrandades, emieu boim de film, que mirarem amb
 lupa, per transparència. També de la veu.

Les coses d'Europa veritablerment esbaronen...
 aquí no en patim gaire. Em en sentir tant lluny!
 Les tragedies quotidianes no gairebé tutes d'indo-
 le econòmica. La vida s'encareix i el pleus es fe
 general. Però la premsa esulta donant valors d'e-
 paperia ~~ab~~ a les competicions de futbol, i dedicant
 a les cues de brau i als tornejadors en millors
 cantos d'una lírica enfebrada. La conyique cení-
 cle de: "Pan y turos" s'ha convertit en una conyiq-
 ue més modesta, per la que mes ambiciosa:
 se n'ha bandepit el "pan" (cada dia mes nepe
 i mes encàs - el de racionament, s'enten -) i se li
 han afegit ~~una~~ sequites de típics que ni no em
 omplen el ventre em inflen el cap. I així anem
 tirant: amb restriccions... però amb el cap alt i el
 cor tant negre i apitat com vulquis.

La vida literaria es fe ntra el control de cue-
 be garranuras "incorritils"; ab ~~quatre~~ ^{amb} ~~estretor~~ ^{estretor},
 a quacient o per furga, un estel de prevaricadors,
 de conformistes, de despreciats o de bandanes,
 que fan la viu-viu amb la mardage ab moros,
 sempre temerosos de relliscar; amb els ulls fets a
 la clicu domi nodare, a la qual es desvien per
 agradar i complaure. Fin i tot quen algun d'ells
 surpen amb alguna existència, se miran que es
 en compliment d'ardres, per a donar una renúcio

de llibertat i dignitat que, quan la veiem i veiem
 es cotitza fora d'aquí. Aquella oració que dece-
 l'lament s'havia obert a la literatura catalana, i
 per un haviem parlat algunes coses ben intencionades,
 si no s'ha clòs del tot, s'ha fet tan prima i tant
 sedanera, que només hi passen coses maurois,
 infernives, de caràcter xirò; per fallalors d'eter
 per cara. Interiorment, però, la cosa es distinta.
 avui no em proposo parlar-ne. El cas queu es
 que la joventut puja sense altres dalters que el
 departiu, ni ~~altres~~ ideals que els de les divisions
 fàcils i brutes. Hi han excepcions; es deu, que espe-
 ro que algun dia puguin pensar amb força decisa.

Ara anem al Joan. S'ha convertit en un
 estudiant perfecte i, ara com ara, en el meu miller
 i irreparable amic. Ahir l'hi vaig reprendre una
 llista de definicions de persones i coses de l'es-
 cola, fetes a l'hora de títols de pel·lícules. Vet en
 aquí algunes: "El quart del professor: "La mormon
 de Duiçula" - el examen de Estado: "Callejón sin
 salida" - Los profesores: "La brigada criminal" - Prin-
 cipio de urno: "Retorno al alisno" - ho exitar eres!
 "Sangre, sudor y lagrimas" - Sabrevaliente: "Arco de triun-
 fo"; aprobado: "que Dios se lo pague"; Sorpresa: "La
 huella de un recuerdo" - El apuntador: "Crimen y
 huella de clase: "Sudor" - Los matemáticos: "Crimen y
 Castigo" - El Colegio: "La casa del miedo" - Los alumnos:
 "Familia en unos seres humanos" - La luna de sereno: "La
 canga de la brigada ligera" - Sin sereno: "Encadenados" -
 huella de estudio "apio" - Las vacaciones: "Sueño de
 una noche de verano" - huella del profesor: "El clavo".
 El chivato: "El arenino poeta" - Cuando el profesor no
 castiga: "El arambro de Brooklyn" - Algun tarde: "El
 destino me disculpe" ... et. et. Nomen fette que un dels
 profesors aneplequi aquestes llistes, a la qual li caldrà
 afegir el títol d'una altra pel·lícula que defineixi el
 que d'aquest fet l'hi pot esdevenir. Ja l'he memorizat.
 Per altra banda es molt fermal; en estimo molt. I

monestres a ell, com no cal par que t'expliqui,
puig que sere ell en l'auriem unigat d'emp.
rancer i derengamp.

La carta o portal de la setmana que me
en molt possible que te la enriqui derde Pilloo,
on he d'aver, ni cap etgar m'ho invidiex. To et
hepo que aqueste me la contentis sere cap deuo.
no, puix pense que la mare vir pendent de les
tes noticies, nequitome i desferuda per ves-
re que no reben les nartels. Per assegurar un
de que aquestes ruttles ariven al nostre poder,
pel mateix caren un turreto una portal.

To he parat un dies molt atrofegut
amb la visita, de la qual je vaig parlar te, del
directar general de la casa de Fouloure, que
fein 14 cup que no haurie fet acte de merencia
a Barcelona. M'ompliren de gelous i d'elgis.
de fet convalida la meva situacio a la geren-
cia i direccio de la casa, que, en certie manera,
artentave interinament, je que haurie rebut els ho-
ders per delegacio. Muralment he quedut satisfet
a men no. Materialment quedo iopuel, pero no
me queixar me. En considero economicament ind-
vilegiat i mentre la situacio general no canvi no
en hnt arfuer a mes.

Recordo a la Rosa, petars ab moments i ha a
tin una fortissima ultraxada del teu pare (aedes)

Fill meu estimat quina pena es que no
rebis les nostres cartas tan separats y lo
unic que podem disputar de tu y es sapiques
que esten be encare per unas cosas o altres
sempre estem mes temps a saber de tu del
que jo necesito Pere fill meu, com es possible
que haigi viscut sensa tu? jo es una cosa que
encare crec no m'he re, explicar Rem vaig conse-
mintpene tira, Alabat siga ad en Aden fill del meu cor
la hora y els meus de la nostre
mare Teresa